

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Boško Ćirković Škabo
PRIČA DVA VUKA

Copyright © 2014, Boško Ćirković Škabo
Copyright © 2014 za ovo izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-01126-5

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

PRIČA DVA VUKA

Boško Ćirković Škabo

Izdavaštvo
vulkan

Beograd, 2014.

*Hvala Bogu,
Porodici i
Prijateljima.*

REP, EP, (NE)STVARNI SVET, OKOLNOSTI SPLET I SNOVI OPET

Repom sam, kao i svaki pravi reper, počeo da se bavim neposredno nakon što sam počeo da ga slušam. Treba li napomenuti koliko sam bio lošiji u tome nego danas, dvadeset i tri godine kasnije? Ali za divno čudo, jedan od prvih rep tekstova koje sam napisao (i prvi u čijem sam vokalnom izvođenju učestvovao) – onaj za pesmu „Amerika“ novobeogradske grupe „Skreć“ – postigao je solidan uspeh. Štaviše, nadživeo je pomenutu grupu i ugledao svetlost dana u (neautorizovanoj) izvedbi tada mnogo poznatijeg kolege. Tako ozbiljno priznanje za poeziju nisam dobio od opštinskog takmičenja u trećem razredu osnovne.

Dvadeset godina, tri BS albuma, dva BS singla, pet sopstvenih albuma, jednu knjigu tekstova i bezbroj raznovrsnih nastupa kasnije, našao sam se u situaciji da izdajem svoj prvi EP. *Extended Play*, što bi rekli Angloamerikanci? Ili ep, što bi rekao ostatak sveta, sa malo dužom predistorijom sopstvenih civilizacija? U suštini i jedno i drugo u jednom. Zato ga i obeležavam kompromisnim: „Ep“.

„Vuk“ je taj „Ep“ koji sam samizdao 2011. godine. On otvara ovu, tri godine kasnije zaokruženu, zbirku. Po dužini izdanja – dvadesetak minuta muzike, izdelenih na sedam pesama – radi se o knjiškom primeru *Extended Play*-a. A po broju slogova u stihu, tematici pojedinačnih pesama, njihovoj zaokruženosti u ciklus... Usudio bih se reći da se radi o vrsti epske poezije. Ili guslarske poezije – ako vam je tako prikladnije (bilo da se misli u pohvalnom ili pogrđnom kontekstu). Uostalom, otkad smo 1999. godine započeli BS pokret, rado prihvatamo poređenje sa ljudima koji su, tokom najtežih vekova naše istorije, svojim pesmama neumorno čuvali plamen, sokolili,

otvarali oči, budili svest... To je suština, rep je samo (modernija a slična) forma.

Tačno se sećam (nemilog) momenta i konkretnog događaja iz stvarnog sveta, koji me je podstakao da se odbranim tim prvim „Ep“-om. Kroz maglu se sećam i prilično (ne)stvarnih godina, koje su rezultovale odlukom da prekinem kontinuitet stvaranja i izvođenja pod starim školskim nadimkom Škabo i samizdam sledeći sedmopesamski „Ep“ – „Čovek“. „Beskonačno“ je ubrzo usledio kao „Ep“-ski pokušaj da se opiše idealan krug.

Čitajući strane koje će se uskoro otvoriti pred vama, sve ćete bolje shvatiti. Ili nećete? Ali vas, uprkos digitalno-informatičkom duhu vremena, neću daviti najtačnijim tumačenjem sopstvenih stihova. Dobićete tek još po jednu putokaz-rečenicu pred svaki ciklus. Ostalo je na vama. Jer mi se čini da ovako, lišene svog zvučnog balasta, sve te reči mogu dobiti i stvoriti novu vrednost.

Jer splet okolnosti, kakav samo život može da osmisli i proizvede, izgleda da će – preko velikih poznavalaca i prijatelja našeg naroda, Jarija i Renea; matrica genijalnog bratislavskog brata-rep-muzikanta Smarta; povratka na ravnopravnu upotrebu „likova“ Škaba i Boška; iskrenih i otvorenih kolega Nikole i Flejma; snimanja konkretnije i manje idealne „Priče 2 vuka“; odugovlačenja sa postprodukcijom snimljenog materijala; mojih „Ultra trkača Srbije“, koji su me, pod stare dane, doučili upornosti i istrajnosti; Nebojše, čiji je neverovatno uzbuđljivi roman prvenac inspirisao sastavljanje ove knjige; iskusnijeg kolege, starog drugara i odličnog savetnika Marka; brudera Anđela, koji je čak i u tuđini našao vremena da iskida ilustracije; i, na koncu, predusretljive ekipe iz „Vulkana“ – dovesti do mog prvog profesionalnog pojavljivanja na beogradskom sajmu knjiga.

To je nešto o čemu sam sanjao još otkad sam, kao balavac, postao „drug član“ Biblioteke „Đorđe Jovanović“. A najsrećniji guslar na svetu bih postao kad bih podstakao makar još jednog klinca da sanja.

Uživajte u rečima, slikama i novoj muzici.

Svim srcem,
Boško Ćirković Škabo

RIME SA BARIKADA

„**Teorija**“ kaže da se dobra poezija krije u književnim časopisima i na književnim večerama. „Teorija“, čak, tvrdi da dobra poezija u digitalnom dobu i ne može da dopre do namnoženih glupana koji sebe nazivaju ljudima. Život te, ipak, uči nešto drugo. On odgovorno tvrdi da se najbolja poezija stvara ispod kafanskog stola, na klupi u parku, u zatvorskoj ćeliji, u ludačkoj košulji, u bolničkom krevetu ili na barikadama, između dva juriša...

Škabo (ne mogu ga zvati *komšija Boško* ili *gospodin Ćirković*) već godinama tuče tvoje i moje uši najboljom angažovanom poezijom koju naš narod ima. Nikada ga nije zanimalo šta će o njegovim stihovima reći književna kritika. Njegovi stihovi nemilosrdno dominiraju sa zvučnika, kako vreme prolazi, ima ih sve više, a što je **Škabo** stariji, to su i njegovi stihovi sve ubitačniji.

Škabo muca dok govori, ali ubija dok repuje. Njegov mozak programiran je da baca rime, pred kojima, sa svakim novim slušanjem, ti i ja postajemo sve manji i manji, zdrobljeni besprekornom kombinacijom starog i novog, srpskog i dorćolskog, poštenog i prepoštenog.

Škabo se, od početka, nalazi na barikadama, ratujući pesmom protiv novog srpskog antidruštva. On kroz svoje stihove odrasta, bez srama menja svoje stavove, svestan da se njegove rime ulivaju u hiljade usijanih mladih srpskih glava. Čak i kada ga sistem gura sa ivice egzistencije, **Škabo** ne pravi kompromis, već tvrdoglavo nastavlja svojim putem. Baš zbog toga, njegovi stihovi biju tako snažno.

Škabo je naš najdominantniji tvorac društvenoangažovane poezije. On neprekidno u mikrofon ispaljuje nove rime. One su toliko moćne da će i tebe i mene naterati da ponovo zavolimo svoju otadžbinu, narediće nam da prestanemo da se drogiramo, iscimaće nas da

preispitamo svoje prioritete u životu. Njegove rime su direktna veza između nas i naše hronično posrnule savesti.

Škabove rime su konačno na papiru, a kad se reči nađu na hartiji, tad važe nova pravila: dok ih budemo čitali, u ušima nam neće zvečati Škabov glas. Pojaviće se jedan novi glas – tvoj glas, moj glas, koji će izgovarati Škabove stihove. Kad ih budeš čitao tako gole, crne na belom, ove pesme će se odjednom pretvoriti u napisano blago: pesnički spomenik našem tužnom vremenu, kakav je mogao da iskleše jedino *Škabo maestro*.

Marko Vidojković
Dorćol, jun 2014.

I

ŠKABO – VUK

CIKLUS O ŽIVOTU KAO NEPRESTANOJ
BORBI ZA SLOBODU ČOPORA,
NASUPROT GRESIMA SITNIH DUŠA.

Godina izdanja: 2011.

